

Сварка меж департаментами уряду.

ВАШИНГТОН, 28. січня. — В палаті північних розведальних порача дебата за те, котрому департаменту (міністерству), ринківства чи торговлі, значення 3 мільйонів доларів на кошти підтримання заграничної торгівлі різними продуктами. Під час дебатів кілька послів, членів фермерського блоку, нападло на сенатора торговлі Гровера. Конгресмен Діксон говорив: "Край час має довести Гровера!"

СПРАВА СЕНАТОРА ЕДВАРДА ВІДЛОЖЕНА.
ДЖЕРСІ СІТІ, Нью-Джерсі, 24. січня. — Сенатор Едвард, проти котрого піданий був один судовий слідок замаху бунтєрства, буде поставлений перед суд не скоро, як в кайтні.

ЗАТМІННЯ СОНЦЯ МАЛО ГАРНУ ПОГОДУ.

НЮ ЙОРК, 24. січня. — Повне затмління сонця припало на гарну погоду та не завело красю я величчю явища ні вечних ні цікавих.

Коли 8. години рано на сонці почала насуватися від південної сторони чорна пляма. Воно ще далі, то більше росла, і сонце через те прибрало вид шорпа тоншого серпа, складаючися на місяць в першій чверті. Моло 9. години місяць заслонив весь круг сонця, лишачи лише в долі маленьке віконце луні. За хвилину і воно пропало, і на місце сонця виліт чорний круг, оточений у вигляді "королів", вінцем ясних, синіх луні. За той час на землі стало темно, як в годину по заході сонця. Небо зі слого зробилося темно-зелене, і кілька зірок заблещало на небосхилі. Та це тривало коротко (у північній частині Нью Йорку кілька хвилин), далі на північ довше). Відтак віконце луні з'явилося на правій стороні, росло, поки не перемістилося в горючий серп сонця, обернений рогами до півночі. Коли десятої години три місяця перейшли, і сонце світило, як звичайно.

РЕЛІГІЙНІ ЗАБОБОНИ ЧЕРЕЗ ЗАТМІННЯ СОНЦЯ.

ВАШИНГТОН, 28. січня. — Серед релігійних громад так званих адвентистів розійшлося вістка, що повне затмління сонця з дня 24. січня віщує кінець світа; який має наступити дня 6. лютого сього року.

Авторкою проповіді є пані Марія В. Рован, з Каліфорнії, котра ще рік тому надала дівчину породити, що світові справи будуть скоро покінчені. Проповідник сего церкви Стайдер висміяв послання небадлі сего церкви, які не приймають науки адвентистів у близький кінець світа.

Багато адвентистів приготувалися до кінця світа, продаючи свої маєтки неурочимо.

ПОЖАР НА ВОЄННОМ КОРАБЛІ.

НЮ ЛОНДОН, Контікат, 23. січня. — На воєнний корабль Джукет, що належить до типу "дестроєр" і займається тепер вилученням бунтєрів на морю, тріска нафтова руда. В пожежі, який постанав через те на кораблі, трох моряків віднесло тяжкі попарення.

ЗДАЧА ШОФЕРА БЕРГДОЛЯ.

ФІЛІДЕЛФІЯ, Па, 23. січня. — Есеп Стенер, шофер і товариш Гровера Каламента Бергдоля, відомого мільонера-дестрира, вернувся недавно з Європи до Америки та віддався в руки суду, готов відповісти за давине поміч собі пайовий в його дестристерстві.

Мав він посваритися в Німеччині зі своїм підприємцем, коли став його намовляти вертати до Америки.

ПРИСУД НА ПОЧТОВИ-РАВНИКА.

НЮ ЙОРК, 24. січня. — Стейтсвий суд засудив на 25 літ в'язниці Джеймса Калду, котрий признався самий до зрабавання з почти 10,000 доларів.

Він виправдувався нуждою.

ПОЛІСМЕН РОЗБИШАКОЮ.

НЮ ЙОРК, 24. січня. — Артур Лігон, 33-літній актор, віс до суду позов проти полісмена Девіда Гайта, котрого він обмовляв за те, що сел напад на нього як розбишаку, побирав та зрабував з нього 18 доларів. Другий полісмен мав спокійно проглатати рабунковий, немовби стережучи рабункового.

ХЛОПЦІ ЗАСУДЖЕНІ НА ДОСМЕРТНІ ВІЗНИЦЮ.

ЛЕКСІНГТОН, Сент Кароліна, 23. січня. — 14-літнього хлопця Аскері Веббера засудили на до смертну в'язницю за вбивство, який вбив свого батька, посварившись з ним за пожежу.

ПРОЩАЙ ЖИДІВ У ДЕРЖАВАХ СВІТА.

Статистичні обчислення висловили, що в Німеччині творять Жиди один процент усього населення у Франції 0.4 проц., в Англії 0.7, в Бельгії 0.9 в Росії 2.8, в Австрії 4.5, в Туреччині 4.5, в Румунії 0.8, на Угорщині 0.3, найбільше Жидів є в Польщі, бо аж 12.5 проц.

ХИТРА КУПЧИХА.

Варшавська купчиха Табломова змислила в тамошньому слідчому уряді і заявила, що на неї доведено в силі напад і отруєння. Списана протокол і подала купчихі кримінальний альбом в ціліх світувальних агуківських "бюлетнів". Тимчасов Табломова манерується альбомом виника з його однієї світлини і сказала, Коли її дозволано за руку вилучили, що була це фотографія П. Чоловік. Дальші допити поліції вивели, що жайла на Табломову нову був відомкою, яка мала помігти П. дістати до кримінального альбому.

ЖЕРТВА НЕПОРОЗУМІННЯ.

Побланив Брені в Італії убито на дніх, якотос Пальміні, звязаного фашиста, який був похороною на Мусоліна. Убивства Пальміні доконили комуністи "Розрешу Равно і Луїджі Бені, признаючи свою жертву за фашистського диктатора.

ЮГОСЛАВІЯ І СРСР.

Югославський міністер заграничних справ Нічич заявив "справоздаваче" "Політнік", що ще кілька місяців тому був за визнанням Равно і Луїджі Бені, признаючи свою жертву за фашистського диктатора.

ДЕЛЕГАЦІЯ ЗА ДЕЛЕГАЦІЮ.

У Грабського заявився польська делегація, колюнцістів з Волині, яка жалувалася прем'єрові на невиснощі умови їх життя на "кресках".

СОБКО УБИВ СОБКА.

Перед львівським судом присяжних відбулася розправа проти Якова Собки, з Турини, колюнцістського лова, обвинуваченого в убийстві свого імени Якова Собка підласа сулєрши, виправдувався тим, що вистріляв на пострах не маючи німру убити свого суперника. Суд присяжних заперечив піддані в направи камірного убийства, засудив його до смертної в'язниці на рік з правом виїзду за кордон, як за природно-технічній. О. Федоровський — за селю краєзнавства і О. Співський — за язикую секцію.

ВИЛОВЛЕННЯ БАНДИТСЬКОЇ БАГАТИ.

В Тернопільщині арештували волюнці бандитів, з яких є Селік Залеского, Міхала Курчиского, Францішка Грба і Альбіна Секетова, яких доказано пад нападів з оручем в руці.

СТАН СОВІТСЬКОГО АРМІ.

З Риги доноситься, що на основ урядових московських жерел, совітська армія числять тепер 562,000 людей.

П'ЯТА РІЧНИЦЯ ЗИМОВОГО ПОХОДУ.

Дня 16. грудня м. р. відбулася у селі Сміховського Народного Дому в Праві святочна Академія в нагоди п'ятої річниці зимового походу Української армії. Вступне слово сказав проф. О. Я. Шульгин. Потім оголошено низку привітань переданіх і надісланих начальником того походу ген. М. Омельниченком-Павленком. Академія закінчилася концертним відділом, в який взяли участь л. і. Анопов, м. М. К. Саловський, проф. Ф. Якименко, п. Н. Михайлівський то інші.

АГЕНТИ КОМБЛАДИ ПІД СУДОМ.

В українському військовому трибуналі має неважаром розглядатися справа бунтєвого командармського дивізію Шрайберського "Правда" називає великим "аферистом". Шрайбер 8 разів перемінив привазище, у карі 2 м. карб, викрався з Всеукраїнської Торговельної Спільної мануфактуру та документи і впаав не "глая часу".

ВІСТУП САЛЬОМЕАЧУ ШЕЛІНЦЬКОГО В РИМІ.

Як доносить італійські часописи, відомо українська співачка Сальомея Крушельницька, що від довшого часу завісі не виступала публічно, виступила в останніх часах з концертом в Римі. Концерт зібрав велику масу інтелігентної римської публіки, яка очарована прекрасним співом видатної артистки грімківими ослесками. Крушельницька співала багато творів різних визначних чужих композиторів, а на прощання зі слухачами відспівала кілька українських пісень.

НАЦІОНАЛІЗМ БАНДИТА.

"Відомий герой нинішнього часу" нелотарканий бандит Доманський прислав до скарбової палати в Лодзі у запечатаній конверті кількасот золотих, як "доходовий податок". Польська преса спійняла з золотом, але скарбова палата мабуть такий прийняла добровільний дар Доманського, виходячи зі зловорого задоволення що "сансаци" фінансир від нього не потерять.

ПІСЬМАДІВ ВІСЬКОВИМ ПІСЬМЕННИКОМ.

Не могли жайти кошту до активної служби в польській армії перший П. маршалок азязя до етисменства. Ю. Пісудський приготував до друку діокремі фавоно військовий твор, а саме про прусську команду в 1914 р. і про битву над Мауровськими лісами і над Мауровськими лісами.

Дальші сербські розбої над Хорватами.

ВІДЕНЬ, 23. січня. — Суд в Загребі, столиці Хорватії, судив недовідання хорватської селянської партії Стефана Радича за "державну зраду" і уявляв його ізза недостатчі доказів.

Тоді сербське правителство мідало його справу "найвишньому суду" в Бїлгороді, столиці Сербії. Сей судив його, але теж не найшов "державної зради", а тільки проступок, і винищу, його на волю, вказуючи, що се не вистаражає для запрошорювання його в тюрму.

Одначе і се не подобалося старому 86-літньому сербському прем'єрові Нішчичеві і він звелів його знову арештувати, але під новим замітом, а саме за те, що він "змовився з більшевиками у Відні". Поділя отворила приватний лист до нього, як Ассеса, бунтєвого більшовицького писаря у Відні, в якому сей його запрошував на розмову до Відня, де "доказ" нової "державної зради" і за се знову його ув'язнено.

Хорвати готували учора велику демонстрацію в Загребі проти Сербії, але Пашич заляв місто сербським військом, жандармами і поліцією, як розбили демонстрацію.

Відомою причиною Нішчичевої війни проти Радича є, щоб не допустити Хорватів до "югославської скупщини" (парламенту).

АНГЛІЯ НЕ ЗВОРАЩУЄТЬСЯ.

ЛОНДОН, 23. січня. — Англійські урядовці і преса не схвилювалися аплемі французських політків, щоб Англія подарувала Франції 4 мільярди доларів, які її позичила на війну.

Англії прийняли холоднокровно сей апел як і багато інших горючих французських апелів.

ФРАНЦУСЬКІ МОНАРХІСТИ ПРО ДОВІН.

ПАРІЖ, 23. січня. — Один з провідників французьких монархістів, Жак Беняль, заявив, що "поінформований Америку" знають, що французи довг в Америці пропані і не можуть, та є ще, ким "теміт Американці", для котрих сего довг і тині ще існують.

ЗАПІЗНО.

ПАРІЖ, 23. січня. — Орган прем'єра Ерріота, дієвник Котліан, пише, що тепер вже запізно говорити про скасування французьких довгів в Америці.

Можна се було зробити, пише сє часопис, жай Вільсон був у Парижі, а не зроблено того, так тепер пропало.

ФРАНС ПРО АМЕРИКУ.

ПАРІЖ, 23. січня. — З приводу спору за довг французькі монархісти пригадують слова славного французького письменника, покійного Анатолія Франса (соціаліста) про Америку.

Він казав, як сї повторюють, в 1917 році, що Америка вступила до війни для бізнесу і для бізнесу відтак боронила Німеччину.

Американці, на думку Франса, се мідання пунтаніна і бізнесмена, котрий держить в одній руці біблїю, а в другій бавовну на продаж, і буде сміятися, як другий виграти-ме.

ЗА ПРАВО ЖЕНЩИН.

ПАРІЖ, 23. січня. — Соціалістичні послї ввели в парламент проект закона, який приписує жінкам право голосу і вибору у виборах до міських рад у Франції.

НІМЕЦЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ.

БЕРЛІН, 23. січня. — Німецький парламент (райкстаг) прийняв замаху новому кабінетові Лютера і приступив до законодавчих прац.

Перед ним такі справи: бюджет, нові митові тарифи, і багато законодавчих проектів, які назбирані від часу, як Німеччина привернула у себе монету з тривкою вартостю.

ДОВІРА ДЛЯ ЛЮТЕРА.

БЕРЛІН, 22. січня. — Німецький парламент ухвалив сьогодні замаху довіри новому правителству Лютера 246 голосами проти 160.

ПОКИДАЄ ЛІГУ.

ЖЕНЕВА, Швайцарія, 22. січня. — Середньо-американська республіка Коста Ріка повідомила Лігу Народів, що виступає з Ліги.

З уваги, що про виступи треба повідомити 2 роки наперед, сего виступає з Ліги Народів дня 1-ого січня, 1927.

Рішучою з повідомленням прислав Коста Ріка до Ліги 318,877, і був вийня Ліги.

До УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
Принймається в Січні, Лютім і Марті

БЕЗ ВСТУПНОГО

СТАРШИХ МУШИН, ЖЕНЩИН
як рівнож і ДІТІЙ.

Користайте з Нагоди Продовження Ювілейної Кампанії!
Вступайте в Члени Українського Народного Союзу

НАВІТЬ ТАКІЖИ, ЩО ВСІ ЛЮДИ ОПУСТИЛИ І САМ ВЖЕ СТРАТИВ НАДІЮ — МОЖЕ ВІДЗІСКИТИ ЗДОРОВ'Я.

Здоров'я чоловіка міститься в його жовтій сні. Принести життя смуту у хворого чоловіка до повного і правильного ділення — це дійсно секрет успіху найновішої науки — природної медицини без ліків і без ножа.

Перед кількома місяцями знаменитий чудесний інструмент "Норрокометер", що має новітні знання для всіх хворих людей.

Хворий — це прикладом сего інструменту до його тіла сам власний орган буде бачити зерцало і причину своєї хвороби.

Ті всі, що знали не здоров'я, без ліків, чи їх хвороба довго чи коротко тривала — нехай будуть доброї душі. З найкращою хворобою можна прийти до здоров'я, коли добре і певно, розділена ліпша причина хвороби міститься в природі. Власної самотності позбавте найкращий чудесний інструмент "Норрокометер".

Завітайте до офісу в Вашингтоні в Нью-Йорку, де знайдете опис інструменту і показування на дошках, що містяться в нашому здоров'я — доказом, як спокійно і в новій природі метода у всіх людських хворобах і недомоганнях.

Опис отворення від 9 ранку до 4 вечора. В неділю і свята від 10 ранку до 12 поночю.

На всі тілосильні запити — відплата відсотком потроє.

Dr. Joseph MILLER, D. C., Ph. C.
49 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

Філадельфія, Па. — Дня 28, сінця сего року відбулася борба поміж українським чемпіоном Н. Гахом і польським чемпіоном Станіславом Збішом. Стають до борби два силізи; хто побідить не знає, але є надія, як сам Гах говорить, який буде.

Тутешні громадяни зацікавлені сими несподіваними виступом.

Навіть деякі дають ставки, як Гах поведати Збіша. Борба відбувається на Українській Гали. — М.

Ром, Н. П. — Можливо багато читачів "Свободи" чули за місточко Ром, Н. П. Їсть досить старе місто, тільки я

кось не розвивається під глянцем промисловим, як се дається бачити в інших містах. Фабрики тут майже металеві, а найбільше єсть фабрик виробів мідяних і навіть зовуть се місто "Copper City". А що єсть далеко віддалене від інших промислових містечок, дитяго не, конечно, відповідає єсть для робітництва, бо коли трапляється застій в промислах металевих робітників змушений або сидіти на місці безчинно, або цілком виїхати до інших містечок.

Кляса робітників переважає Італією. Українців в Ром єсть около 25 родів, поділені на дві парохії, а ще укр. гр. кат. і укр. православна (булоб бо багато лугів, колиб була одна парохія).

Виділ Укр. Нар. Союзу розвивається досить гарно під проводом тут званого і поважаного пана Мих. Павелки.

Щодо парохій, то укр. греко кат. стоїть досить добре, а навіть Українці при цій парохії задумують будувати дім, котрий надавався на галю і на школу для укр. дітей.

Роботи в тутешніх фабриках здебільша поправляються.—З.

Порушення.

— Хотите вступити до мене на службу нічного вартівника. Якимж порушеннями можете похвалитись?

— Передусім будищу при найменшому шалесті...

В офісі.

Директор: Пане! Пробудіть! Вставайте! Клієнти від години стоять...

Урядник (крізь сон): Попросіть їх, хай спадають!

ПЕРЕПІСКА РЕДАКЦІЇ.

Д. К. Мисленоско, Мінск. — Не помітив, бо у вашій друці є обидва чести, за котру американські суди тяжко карають. Патріоти не повинні оглядатися на нічні неспокій, але робити те, що вказує за потрібне для народної справи.

С. Г. Ноарс, Н. Дж. — "Свобода" не є органом для нічної реалізації програм.

Старий Паламарчук. — Шкода жінця для друки-комісар! З таким "го-сподним" поладити я собі, без "Свободи".

Суса, Петерсон, Н. Дж. — Не про що Ви пишете, надіждете до суду, а не до часопис! Коли не правда, що ви вам доведете, то ви, добрі люди, повинні подати свої руки і навести розуму комуністичних дикунів, які допущають огляд оцінки. Така робота не замалується! За такі винки Американці лідирують. Звіряють не міськомі людським.

Ми все казали і кажемо, що комуналізм найбільшійше веде до крайнього озверіння людини.

Член У. Н. С. Іст Янгстаун. О. — Ми вже помістили заст. і представлення і дитяго Ваш лист зайвий.

П. Д. — Вірші "Пресбас" дуже малі і слабкі під оглядом технічного оформлення.

ЛИПІК І ДВІ ЛАСЦІ.

(Казка).

Оден липік попався раз неоглядно в житло ласці. А та ласця відважно ненавиділа миші. Коли так побачила липіка, думала, що це миші. І прибігла швидко, щоб її пожерти.

— Як то! — викрикнула ласця з гуртом. — І ти ще смієшся лізти до моєї хати, пидла! По стільки кривдах, які вининіть по мою родину й мені, ти ще маєш відвагу показуватися очам? Чи-ж ти не миші? Кажі правду! Таки так, ти справді є миші, або я не є ласцею!

— Даруй! — відповіло затрівожений липік — але ти помиляєшся щодо мене. Я мав би бути мишею? Хіба хтось злодій впровадив тебе в будинок гарна пані! Сава створительці світа, а є птицею, ось поглянь лише на мої крила! Хай живе птичий рід, що своїми крилами сміливо піднісється над небесами!

Ця бесіда подобалася ласці й задалася справедливою. Дякую вона дозволила липікови спокійно відійти. Але в два дні після влітв наші липік знову через неугаву до хати іншої ласці! А вона була страшним ворогом птиць. Через те знаходячись липік у небезпечній житті, бо ласця хотіла його зісти.

Коли отже липік зміркував, що ласця вважає його птицею, пугнувся знов на хитроці. Він став відлепуватися і божити, що не є птицею, лише мишею!

— Та хай мене Господь боронить, щоби я був птицею!

Хібаж ти, добродійко, сама не бачиш? Приглянься мені добре! Пречинь знаєш, що птиці мають пір'я. А деж воно в мене? Я справдіва миші. Хай жидуть мій і шур! На погребі котам!

Ласця повертіла носом, подумала і каже:

— Ну, коли так, то йди собі з Богом!

Так хитрий липік викрутився дідом з біди.

І між людьми буває багато таких, що в небезпечі, в скрутницю положеною, заплотський характер, своє переконання. Попадає прим. Українці у товариство Польків і то таких, що раді би з корінем знищити Україну.

— А ти, — кажуть — чого віди між нас? Так ти Українці! Биймо Українці!

— Та де я Українці! — відпукється наш слабодух. — Хай мене Господь боронить! Я з роду Польків!

Ну і тоді брататься з Польками.

А попадає він иншим разом між Українців.

— Гей, ти недоляку, перекінчику, заволоку, — кричать вони до нього — ти чого тут хочеш? Збираєш від нас, бо дашемся прочухати!

— Та що вам прийшло до голів? — відпрошується хитрий перевертень. — Тафу! Я мав би бути Польком? Хібаж я пристав з Польками? Хай живе наша Україна!

І що варта таких чоків? Він ні цю, ні барані Н миші, ні птиця. Одним словом — липік! Чи можна такого побажати?

ДО ГРОМАДЯН СЕЛА ГАТІВ

львівського повіту, тепер в Америці.

ГРОМАДЯНИ!

Іван Кізіма, наш співгромадянин помер, замучений в тюрмі у Львові.

Ви знали його. Він організував Гатів доболийний селі українського і боєцького. Він був Юмю в першій мірі владчуні.

Іот Гаї, Гаухович, Конурів, Ромарів, Звенигород, Городиславів, що стали свідками і організованими селами.

Чи підчас рілничого страйку, чи в боротьбі за виборчу реформу, чи в великій нашім визвольній боротьбі за Українську Державу, він все стояв в першому ряді.

Тепер згинув засуджений на смерть, чекаючи порішення православної вирую.

По нм остався синюк, малий 6-літній хлопчик. Ми не сміємо забути за нього.

Гайш! скінйте що можете, Ви там, а ми тут, і купимо йому куніск неміть, щоби син Івана Кізіми остався між нами на своїй власній землі.

Гроші посилайте на руки нашого Гайша, Д. Петра Дмитрича, Box 267, Ambridge, Pa. або на руки "Об'єднання", зазначуючи, на яку ціль посилаєте.

Гай, дня 5. Життя, 1924 р.

ЗА ВИДИЛ ЧИТІ ПРОСВІТИ:

Петро Бушко, голова
О. Вовк, секретар

Г. кат. уряд парохіяльний.

Р. С. Простіть всі українські читачи о передку.

ПРОРОКОВЕ ОКО

— або —
ОАСЬ БІСМІЯ І ЙОГО ПРИГОДИ

за В. Лозинського переповіс М. Ценіцький.

(Продовження)

(29)

Тепер подорож ішла вже в долину, весело і безпечно. Та для мене не була вже така весела, бо вже небаром треба було було розлучитися і самому без чужої ради і власною лад головою думати над собою над усім цим, що маю робити, як собі поставити. У Каліфері, маленькому містечку прозива я пана Гарбараша, що мене відвиступи усе зі своєї служби, бо відіс пійду до Мезембрі. Пан Гарбараш знав уже про мої замисли, бо я в до розі немаю уже згадувати йому. Та не вірив поважно у них. Усім способами хотів відвистати мене від цього. Каже: "Дороги не знаєш, людей не знаєш, мови не знаєш, способів, грошей не маєш. Як сапна нетя летиш в огонь на власну згубу. Батька навіть не побачиш, а себе погубиш і що мав батька вільнободити, сам у неволю попадеш".

Колиж бачив, що всі його слова даремні, що не відмовити мене, вже мені давав лише ріжні дорби ради, способи, як собі радити. Дуже жалував, що в цьому місті Мезембрі не мав ніяких знайомих куціх Вірмен або Греків, щоби передати листа для них у мой справі. З жалем розлучався зі мною, бо дуже мене було полюбив у дорозі за це, що я все був пильний і слухняний, скорий до послуху.

не побачиш, лише ніс величезний і кривий, наче клов у сула, то буде Йован. За цекіна він тебе на галеру заведе, і то турецький брат і слуга. І так побачишся з батьком. Але не вдавався в ніяку справу з цим Йованом. Не вір йому нітрохи, бо зарадить тебе. Знаю я його, собачого сина. За гроші він усе продасть. Власну душу дав би, козак продасть Туркам, Турка козакам, а Турка і козака чортів, колиб хотіло платити. Боже помагай тобі!

XIV.

ПОТУРНАК ІОВАН.

Дистався я за божою помічю швидко до Мезембрі від Нессера. Цілу майже дорогу пройшов пішки. Присістих вже хочби тому тяжко-було, що я стрічав майже самих кінників, колиб від, то запряжений буйволів, а так помало хав, що не опатилося сілати, хоч би й дозволили мені. Наложив я багато дороби, бо не йшов найкоротшою. Вона веде через гірські просики, а я без провідників був би не потрапив. Йшов я отже на Карнабал, а коли відіс до Мезембрі числять лише десять миль, маю дувати я три доби, бо і дороза була дуже каміниста й стрімка, а спєка така страшна, що я опав на нуджине місто, хоч — як оповідали мені — коліс дук величав, і богате, мало вісімдесят церков, але під Турком підпаду.

Недалеко від міста є великі дуборі, а саме місто всьміє блєснее. Єна білому скелістім устрєні. Ноді я вже до

ходив до міста, так було обличчя гарячим сонцем, що годі було глядіти на мурі, бо очі нає силіли від цього білого блєску. Місто довкола обляе морем і колиб не гребля, місцями на вистрілі а лука широка, яка лучить його з сусєду, то дуже можна би дістатися до цього чорного кораблем. Я не думаю, де в якій готуєшниця держує, лише спішаю до пристані. Як прийшов тм, усіс собі на самому березі, розглядаюся довкола, але не побачу чий турецьких воєнних алєр.

При березі було багато кораблів і човнів, але самі малі, рибацькі, що плавають лише зловж морських берегів, а не отверте море не пускаються. Купив я собі хліба, сира, вино, граду й інших овочів, що там на прикуд смішні й дешєві. Попів і, понав, розглядається, чи не пізнаю де цього Йована. Та це було саме полудне, отже людей майже не було, бо хто мій ховався-перед шєю невинносно спєкою. Найшов я трохі тині, як відпочити, голову спєр-на мій клучок. Не було в ньому ніщо, лише дєв'яцє вбрання, вбоє білий і цей пістоль, що мені Вороба дав його на дорозу.

По полудні виїшов я знову на сам беріг у пристані. Дивлюся на далеке море, велике, страшне, безкрає, що при цій безмежності сам наче дєсь дині і самого себе не чув, хробонок малій, наче мене самого вже не було на світ під цим гарячим сонцем, що дєсь на голубушу обрію, наче на сємому березі вського божого створіння запалола в морє — і наче я весь розпався в шучі

і піні вод і пропав дєсь у цьому гуку зеленявий филь, що виглядало начеб єсть вода кипіла і начеб якєсь скляні горі танцювали. Аж якіньці так мені акось було, начеб лише сама душа остала з мене й лила по морі.

На горі були лише самі малі корабляки й човна, начеб хто кинув на воду пригоршю оріхових луїна, а кожия з них ласця, вже потопала, то зовсім западалася в морі, то на верх нуву виринала, що здавалося, юда так і нею гєрається хвильу, а зараз потім проковтєне. В далєці, посєред темніщих пасуг, білили вітрила такі малі, наче липові листки, а неповно-рушєні, начеб на місці стояли неповорухи й тихо, а морє дєло було з мертвого скла. Але поволі-поволі, вітрильця ці росли на очах, хоч вєсь час ціби стояли на місци, а й це що здавалося малым човенцем, почало збільшатися, що ти не знав як і коли, аж якіньці бачиш, що попливуть до пристані кораблі, великі, наче високі доми, або як церкви з вежами.

Були два такі величезні кораблі. Я зараз догадався, що то сунтанські галєри. Коли вже наблизилися так, що можна було краше бачити їх, виглядали начеб не палили, лише дєтєли над самою водою воздухом на великих крилах, а крида зі злавалося, зроблені з страшно довгих пер і то підносилися догори, що опалили й мачались в воді, а за кожним таким рухом цих крил біла піниста хвиля остала на морі, начеб хто плугом орав. Коли вже догори наблизилися до пристані, бачу, що то величєзні будівлі

з трьома щоглами і з вітрилами в їх білого полотна, дві щогли низькі, а третє середня, страшно височєна, що дєлуєш, де ростє такє високє дєрево! Говорили мені пізніє, що так з двох дєрєв обробленє. На переді корабля видно гармати, як отвори мгляди нєби великими чорними очинцями, а на покладі ворухаєтьє людє. Виглядають начє хрупчі.

Причалили ці дві галєри до пристані, але заступили якорт так далеко від берега, що їм середня, щоправда, добре міг приглядатися, але людських лиць тяжко мені було доглядати. Ось це, що мені здавалося здалєка крильми, то були довгє двє вєсла, сторчали по дві бокі корабля, а було їх по двадцятьє з кожнього боку. Кожнє такє вєсло мало трєх гребців; вони порухали ним, кожний трїєка в одному ряді, а вєсє дєв'ять одна за одною зловж корабля. Довгє буди з галєри пєвно на яких двадцять сєжєні, але були вузькі, могли мєти цілої ширини лєдвє чотирі сажєні.

Я не в силі був відірвати очє від цих галєр, сєрцє почало мені силєно біти, начеб говорив, що на одній з них муситє бути мій батько. Та надармо напружував я зір. Ніякого лиця не можна було розпізнати. Бачив я лише, як там почало рухитися, чуті було ієсє крики й накуливання. Слєдє за цїє галєри малі човна. Менє збирало охота скокити до воді, і підплинути, я був уже чийсь нєтерпєливий, начє горів цілий із гарячки. Та щє на тільки здєржувати було в мене,

що зрозумію, що то булоб божєвілля. Пригадав я собі цього помака Йована, про котрого говорив мені П'анько, бо в цьому зворушенні був зовсім забув про нього. Почав я розглядатися довкола, чи між людьми, котрих тепер багато у пристаті збиралося, не побачу чоловіка, що так виглядав би, як мені П'анько оповідав.

Не треба було довго шукати його. Я зараз пізнав його. П'анько начеб відмалював мені його, бо бачу чоловіка низького, худощавого, на-пів по турецькому на-пів по болгарським зодітлого, ціле лице такє зарослє і патлатє, що з під сивого борода і вусів та величєзних корчакєх бровів, що випалили зовсім є волоссам на голєві, ніщо не було видно, лише ніс кривий, начє лєдвє, довгий і гострий і двє очє малєх, блєскоточач, так, що чоловік чє подобав на справжньє юструбу. Хвильки на місци не постояв, їно вєсє вертєсь, з цим з тим усе щось розмовляв; з кожним малєм справу, як наш жидок на ярмарі. Підходжу до нього, а він мене вже, як чуєшниця, заважав. Глягнув чужак на мене очима і був би певно сам зачєпєн мене, колиб я першій не промовив був до нього.

— Скажіть мені, пане, чи ці великі кораблі, то галєри?

— Галєри, цєсарські галєри, а ти тут відікня?

— Здалєка, — відповідаю — дуже здалєка...

— А пощо тоби тут було, коли я здалєка?

— Шукаю тут когось... Кажу, але не знаю, що далєше сказати.

НЕБУРАЛЕ! У НАС ДІСТАНЕТЕ ПОРАДНИК ЛІКАРСЬКИЙ

З МІСТОМ ІМІА ІЛЮСТРАЦІЯМИ - ЦІНА ЗА КНИЖКУ

